

meningsverschillen zowel betreffende de feiten als betreffende de interpretatie van de fiscale regelgeving, aangewezen op een fiscaal compromis. Dit geldt vooral indien er zoveel belemmeringen zijn voor een procedure, dat deze niet gevoerd kan worden. Bovendien kan het een belangrijke methode zijn om meningsverschillen in de toekomst te voorkómen. Aldus worden de tijd, het werk en de kosten bespaard die aan een procedure zijn verbonden.

3.2.4.1 De praktijk en het fiscale compromis

In de praktijk is sprake van een behoefte aan fiscale compromissen, zowel ter voorkóming als ter beëindiging van meningsverschillen.^{542 543} Dat betekent dat in de maatschappelijke realiteit, ten gevolge van ervaringen, de verleiding is ontstaan om andere methoden van conflictbeëindiging te hanteren dan eigenlijk de bedoeling is volgens de regels van de rechtsbescherming; volgens deze regels moeten geschillen worden voorgelegd aan de fiscale rechter.

Het feit dat de praktijk niet altijd kiest voor een beroep op de rechter leidt tot de vraag, of en in hoeverre, andere oplossingen van geschillen aanvaardbaar zijn, zeker indien deze geschillen de interpretatie van de wetgeving betreffen. Het aangaan van compromissen die de regelgeving als zodanig betreffen, leidt bijvoorbeeld tot de vraag of deze compromissen inhoudelijk in strijd (mogen) zijn met het legaliteitsbeginsel.⁵⁴⁴

De keuze voor een fiscaal compromis behoort altijd een vrijwillige keuze te zijn. Zodra een van de partijen zich daartoe verplicht ziet, kan deze keuze als frustrerend en onrechtvaardig worden ervaren.^{545 546} Het nadeel van een compromis kan zijn dat het recht wordt gevormd door onzuivere elementen die niet veel te maken hebben met de in de literatuur vermelde methoden van rechtsvinding.⁵⁴⁷ Bovendien wordt niet voldaan aan de verwachtingen die artikel 26 EVRM koppelt aan het fiscale rechtsbeschermings-systeem, te weten dat de klager een procedure moet kunnen aanvangen die leidt tot een beslissing van de desbetreffende "autoriteit".

3.3 De moeilijkheid van de rechtsvinding en de nadelen van procederen

Voordat de belastingbetaler aan procederen begint, moet hij zijn kans op succes inschatten. Evenals de belastingdienst zal hij moeten nadenken over de voor- en nadelen

⁵⁴² J.E. Keman[13]: "tenslotte kan men waarnemen dat strijdende partijen, door ervaring (of door schade en schande) wijs geworden, er toe overgaan hun conflicten op te lossen met behulp van gedragscodes en regelgeving met voor alle partijen een min of meer redelijke oplossing. Pas bij escalatie ziet men een derde partij optreden, die bemiddelt of een vergelijk afdwingt." (blz.664)

⁵⁴³ J.A. Smit[14, blz. V].

⁵⁴⁴ H.C.F. Schoordijk[8, blz. 1218, 1219].

⁵⁴⁵ Ch.J. Langereis[1]: "Deze term gebruik ik ook in geval van een wederzijdse opoffering geen sprake is etc." "Overigens kan men in het vastleggen van iets dat voor beide partijen onzeker is, zeer snel een "opoffering" zien." (blz.311)

⁵⁴⁶ F.W. Jmhof[15, blz. 483, 508].

⁵⁴⁷ Ch.P.A. Geppaart[16].